

Άρειος Πάγος: 1368/80, Τμήμα Β΄
Πηγή: Δ.Ε.Ν 37/81, σελ. 226

Μηχανήματα – οδοστρωσίας – Χειριστάι – μηχανοδηγοί πισσωτικών μηχανημάτων – Εφαρμοστέα ΣΣΕ. Τι περιλαμβάνεται εις τα οχήματα οδοστρωσίας. - Ουδείς δύναται να είναι χειριστής ή να ασκεί υπεύθυνον επίβλεψιν λειτουργίας ή να ενεργεί συντήρησιν παντός κινητού μηχανήματος οδοστρωσίας εφόσον τούτο έχει κινητήριον μηχανήν ισχύος άνω των 20 και μέχρι 600 HP, εάν δεν είναι εφοδιασμένος δια πτυχίου μηχανοδηγού – χειριστού.

Αι διατάξεις της από 4.3.74 ΣΣΕ και της ΔΑ 39/75 δια των οποίων καθορίζονται τα ελάχιστα όρια των αποδοχών των πτυχιούχων μηχανοδηγών οδοστρωτήρων, χειριστών εκσκαπτικών, ανυψωτικών και ισοπεδωτικών μηχανημάτων εκτελέσεως τεχνικών έργων παντός τύπου και συστήματος λειτουργίας απάσης της χώρας και των βοηθών αυτών, ελλείψει αντιθέτου ορισμού, έχουν εφαρμογήν εφ’ όλων των μηχανημάτων οδοστρωσίας και συνεπώς ισχύουν και δια τους μηχανοδηγούς - χειριστάς των πισσωτικών μηχανημάτων που έχουν ισχύν άνω των 20 HP. Αι αποδοχαί του οδηγού του ασφαλτοδιανομέως ρυθμίζονται βάσει των διατάξεων περί αμοιβής οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων.

Εισηγητής: ΠΑΡΜ. ΤΖΙΦΡΑΣ

Δικηγόροι: Κων. Σιδέρης, ερήμην αναιρεσειόντος

Το εις εκτέλεσιν του ν. 6422/34 εκδοθέν β.δ. της 4/5.10.51 «περί επιβλέψεως της λειτουργίας, χειρισμού και συντηρήσεως μηχανημάτων εκτελέσεως τεχνικών έργων» ορίζει εις μεν το άρθρ.25 αυτού ότι τα κατά το άρθρ.1 κινητά και μεταφερέτα μηχανήματα εκτελέσεως τεχνικών έργων διακρίνονται εις τρεις ειδικότητας, εις την δευτέραν των οποίων (ειδικότης Β΄ μηχανημάτων οδοστρωσίας) περιλαμβάνονται: α) ατμήλατοι οδοστρωτήρες, β) οδοστρωτήρες μετά κινητήρος εσωτερικής καύσεως, πισσωτικά μηχανήματα και γ) λοιπά μηχανήματα οδοστρωσίας, εις δε το άρθρ. 4 ορίζει ότι εν έτος μετά την δημοσίευσίν του (ήτοι από 5.10.52) ουδείς δύναται ν’ ασκεί υπεύθυνον επίβλεψιν λειτουργίας, ούτε να είναι χειριστής ή να ενεργεί συντήρησιν παντός κινητού μηχανήματος και της ως άνω Β΄ ειδικότητος, εφ’ όσον τούτο έχει κινητήριον μηχανήν ισχύος άνω των 20 HP και μέχρι 600 HP, εάν δεν είναι εφοδιασμένος δι’ αντιστοίχου πτυχίου μηχανοδηγού - χειριστού. Εξ άλλου κατά την Υ.Α .78256/71, δια τον χειρισμόν των πάσης φύσεως μηχανημάτων επ’ αυτοκινήτων απαιτείται κάτοχος αδείας μηχανοδηγού - χειριστού, εάν ο μηχανισμός απαιτεί δια την λειτουργίαν του ισχύν μεγαλυτέραν των 20 HP. Περαιτέρω δια των κατά το από 1.5.74 μέχρι 20.12.75 χρονικόν διάστημα ισχυσασών διατάξεων της από 4.3.74 ΣΣΕ των πτυχιούχων μηχανοδηγών οδοστρωτήρων, χειριστών εκσκαπτικών, ανυψωτικών και ισοπεδωτικών μηχανημάτων εκτελέσεως τεχνικών έργων και γεωτρυπανιστών απάσης της χώρας (Υ.Α 14851 /74 - ΔΕΝ 30.356) και της περί των όρων αμοιβής των αυτών ως άνω προσώπων Δ.Α 39/75 (Υ.Α.34711/ 75 - ΔΕΝ 31.757) καθορίζονται τα ελάχιστα όρια αποδοχών των πτυχιούχων μηχανοδηγών οδοστρωτήρων, χειριστών εκσκαπτικών, ανυψωτικών και ισοπεδωτικών μηχανημάτων εκτελέσεως τεχνικών έργων παντός τύπου και συστήματος λειτουργίας, απάσης της χώρας και των βοηθών αυτών. Αι διατάξεις αύται εφαρμογήν έχουν, ελλείψει αντιθέτου ορισμού, εφ’ όλων των κατά το προαναφερθέν β.δ. της 4/5.10.51 μηχανημάτων οδοστρωσίας, δια την υπεύθυνον επίβλεψιν, τον χειρισμόν και την συντήρησιν των οποίων απαιτείται, κατά τα προεκτεθέντα, πτυχίον μηχανοδηγού - χειριστού και συνεπώς ισχύουν και δια τους μηχανοδηγούς - χειριστάς των πισσωτικών μηχανημάτων, εφ’ όσον ταύτα έχουν κινητήριον μηχανήν ισχύος άνω των 20 HP και μέχρις 600 HP.

Εν προκειμένω το δικάσαν Εφετείον, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, εδέχθη τα εξής: Ο αναιρεσειών ειργάσθη από 1.5.74 μέχρι 20.12.75 εις την ασφαλτοτεχνικήν επιχείρησιν του πρώτου των αναιρεσιβλήτων, ως οδηγός οχήματος (άσφαλτοδιανομέως), το οποίον ήτο φορτηγόν αυτοκίνητον, φέρον ειδικόν αμάξωμα, εξοπλισμένον δια μηχανισμού διανομής ασφάλτου. Ειδικότερον υπήρχεν επ’ αυτού τοποθετημένον εν βυτίον, ένθα ένοπετίθετο η άσφαλτος και εις το όπισθεν μέρος είχε μίαν συνήθη κεντρόφυγον αντλίαν δύο (2) ιντσών, η οποία προώθει την άσφαλτον εις τον σωλήνα διαχύσεως (σπιράλ), ή εις τους κρουνούς οίτινες ευρίσκοντο επί μικράς ράβδου, δικούσης (καθέτως) καθ’ όλον το όπισθεν

τμήμα και κατά πλάτος του αυτοκινήτου και έφερε χειροκινήτους διακόπτες, επιτρέποντας την διαρροήν ή μη της ασφάλτου, χωρίς να ρυθμίζονται κατ' έντασιν ή κατά κατεύθυνσιν ή κατ' άλλον τρόπον. Η εργασία του αναιρεσειόντος συνίστατο εις την οδήγησιν του ασφαλτοδιανομέως εις τον τόπον της εκτελέσεως του έργου, ένθα ούτος άνύψωνε τον μοχλόν δια να δώσει κίνησιν εις την αντλίαν, οδηγεί τον ασφαλτοδιανομέα επί της κατασκευαζομένης οδού και είτε διέχεε την άσφαλτον μέσω των κρουών, τους οποίους άνοιγε συνήθως ειδικευμένος ασφαλτοτεχνίτης, συνοδεύων τον ασφαλτοδιανομέα, είτε εκινείτο ο ασφαλτοδιανομέας και ο ασφαλτοτεχνίτης διέχεε την άσφαλτον μέσω του σωλήνος διαχύσεως (σπιράλ), τον οποίον και κατηύθυνε ούτος. Ακολούθως δ' έκρινεν ότι ο αναιρεσίων προσέφερε κατά το άνω χρονικόν διάστημα εργασίαν οδηγού φορτηγού αυτοκινήτου, φέροντος επ' αυτού ειδικόν αμάξιμα εξοπλισμένον δια μηχανισμού διανομής και επιστρώσεως ασφάλτου, όστις μηχανισμός κινήσεως της κεντροφύγου αντλίας δεν απήτει δια την λειτουργίαν του ισχύν μεγαλυτέραν των 20 ίππων και όχι τοιαύτην χειριστού πισσωτικού μηχανήματος, οίον δεν ήτο το υπ' αυτού οδηγούμενον όχημα και επομένως αι αποδοχές του δεν ρυθμίζονται βάσει των διαληφθεισών διατάξεων, αφορωσών αποδοχάς πτυχιούχων - χειριστών μηχανημάτων οδοστρωσίας, αλλά βάσει των διατάξεων περί αμοιβής οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων. Ούτως, αποφηνάμενον το δικάσαν Εφετείον το μεν δεν παραβίασε τας ρηθείσας ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, ουδέ ετέραν τοιαύτην, το δε περιέλαβεν επαρκείς και σαφείς αιτιολογίας εν τη αποφάσει του μη στερήσαν ταύτην νομίμου βάσεως.